

strationen til afgørelser på det lokale plan, anvendelse af moderne kontormetoder, herunder EDB-teknik, og skabelse af et bedre klima på arbejdspladserne.

Skulle administrationen effektivt forbedres og tempoet forøges, måtte man sikre sig den bedst mulige udvælgelse af embedsmænd ud fra saglige hensyn. I denne forbindelse nævnte han tanken om et særligt ansættelsesråd eller lignende.

Det var vigtigt, at folketinget kom aktivt med så tidligt som muligt i arbejdet med at gennemføre nogle af de ting, ministeren havde nævnt i sin redegørelse. Det var derfor ønskeligt, at der blev nedsat et folketingsudvalg til at modtage oplysninger fra økonomiministeren på dette område. (Ved folketingsbeslutning af 16. november blev det besluttet, at et sådant udvalg skulle nedsættes, se herom side 517).

Ømann (SF) fastslog, at administrationsapparatet gennem en lang årrække var blevet forsømt i forhold til de opgaver, som udviklingen havde medført.

Decentralisering var en mulighed på visse områder, men bl. a. den moderne EDB-teknik kunne tale for tendenser i modsat retning, og det var derfor ikke muligt i dag at opstille en færdig model for landets administration på længere sigt.

Det kunne dog allerede nu opstilles som et generelt krav, at der måtte et ændret uddannelsesprogram til for dem, der skulle ansættes i statsadministrationen.

Man havde begået den fejl ikke at inddrage personalet i tilstrækkeligt omfang i rationaliseringsarbejdet, og det var glædeligt, at der nu var taget videregående skridt til at inddrage hele personalet.

Hilmar Bavnsgaard (RV) betonedede, at den offentlige administration byggede på politisk arbejde og dermed på lovgivning, og lovgivningen måtte anse det for vigtigere at tage hensyn til befolkningsgrupper og disses ønsker end til administrativ effektivitet. Under respekt af dette hensyn var det klart, at en bestræbelse for at få den mest effektive statsadministration måtte være et uafviseligt krav.

Han anså det for væsentligt, at alle partier i folketinget medvirkede til at sikre den mest hensigtsmæssige planlægning både fysisk og økonomisk og efterlyste i øvrigt en mere rationel tilrettelæggelse af lovgivningsarbejdet.

Niels Westerby (LC) fremhævede også folketingets ansvar med hensyn til at være meget opmærksom på de administrative konsekvenser af lovforslagene.

Han anbefalede i øvrigt i højere grad at styrke den lokale administration og pegede i denne forbindelse på oprettelse af forvaltningsdomstole for at sikre borgerne en ligelig behandling i forhold til loven.